

Sygn. akt VII Ka 1049/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: stażysta Dawid Kalinowski

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 r.

sprawy **W. M.**, ur. (...) w U., syna F. i M. z domu K.

obwinionego z art. 33 ust 1 pkt 10 i 13 ustawy z dnia 2.04.2004 r o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 9 września 2016 r., sygn. akt (...)

I zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art.39§1 kw odstępuje od wymierzenia obwinionemu kary i w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II zwalnia obwinionego od kosztów postępowania za obie instancje,

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. K. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem opłaty za obronę z urzędu obwinionego W. M. wykonywanej w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) zł tytułem podatku od towarów i usług od tej opłaty.

Sygn. akt VII Ka 1049/16

UZASADNIENIE

W. M. został obwiniony o to, że

będąc posiadaczem zwierząt gospodarskich nie prowadził księgi rejestracji oraz nie zgłaszał kierownikowi biura Agencji (...) rolnictwa w K. faktu przemieszczeń do i z gospodarstwa oraz wszystkich przypadków urodzeń i śmierci zwierząt w gospodarstwie, którego jest właścicielem

tj. o wykroczenie z art. 33 ust. 1 pkt 10 i 13 ustawy z dnia 02.04.2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 1172 ze zm.)

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 9 września 2016 r. sygn. akt II W 535/16 orzekł:

obwinionego W. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego wykroczenia i za to z mocy art. 33 ust. 1 pkt 10 i 13 ustawy z dnia 2.04.2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt skazał go i wymierzył karę grzywny 300 złotych,

II. na podstawie art. 118§ 1 k.p.w. zasądził od obwinionego sądowe koszty postępowania w całości w tym 100 złotych tytułem opłaty zryczałtowanej za rozprawę i 30 złotych tytułem opłaty od wymierzonej grzywny.

Apelację od wyroku Sąd Rejonowy w K. wywiódł obwiniony, który orzeczenie zaskarżył w całości.

W uzasadnieniu nieformalnego środka odwoławczego wskazał, że swoim postępowaniem nikomu nie zrobił krzywdy, nikt przez niego nie ucierpiał. Nadmienił, że Sąd I instancji swoim wyrokiem naruszył Konstytucję RP.

Podał, że nieprawdą jest, iż sprzedał bratu gospodarstwo rolne za 400.000 złotych. Wyjaśnił, że gospodarstwo to oddał nieodpłatnie w dzierżawę, aby móc uzyskać emeryturę. Obecnie nie jest w stanie już pracować. Nadmienił, że brakuje mu środków finansowych na podstawowe potrzeby.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obwinionego zasługuje na uwzględnienie jedynie w zakresie, w jakim inicjując kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku pozwoliła na modyfikację rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej kary.

Na wstępie zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskuje jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy wniosku o ukaranie w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej zarzucanego obwinionemu czynu. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący jedynie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o winie obwinionego, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację.

W niniejszej sprawie udowodnione zatem zostało, że obwiniony będąc posiadaczem zwierząt gospodarskich nie prowadził księgi rejestracji oraz nie zgłaszał kierownikowi biura Agencji (...) w K. faktu przemieszczeń do i z gospodarstwa oraz wszystkich przypadków urodzeń i śmierci zwierząt w gospodarstwie, którego jest właścicielem. Wbrew zarzutowi zawartemu w apelacji ww. zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 33 ust. 1 pkt 10 i 13 ustawy z dnia 02.04.2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 1172 ze zm.). Nie można podzielić zarzutu apelacji w zakresie uznania, że wyrok Sądu I instancji jest sprzeczny z Konstytucją RP.

Przepis art. 33 ust. 1 pkt 10 i 13 ustawy z dnia 02.04.2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (tj. Dz. U. z 2015 r., poz. 1172 ze zm.) wprost stanowi, że kto:

- będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego, z wyłączeniem podmiotu prowadzącego miejsce gromadzenia zwierząt, działalność w zakresie organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, działalność w zakresie obrotu zwierzętami, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt lub rzeźnię, nie prowadzi księgi rejestracji zgodnie z art. 23,

- będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego lub podmiotem prowadzącym zakład przetwórczy lub spalarnię, nie zgłasza kierownikowi biura informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, 3 i 6, - podlega karze grzywny

Obwiniony prowadząc gospodarstwo rolne, hodując bydło nie dopełnił obowiązków związanych z rejestracją tego bydła wynikających z przepisów w/w ustawy.

Na tle dokonanej przez Sąd meriti prawidłowej oceny dowodów i opartych na niej ustaleń faktycznych, stwierdzić jednak należy, że rozstrzygnięcie o karze wymierzonej obwinionemu jawi się jako orzeczenie rzeczywiście zbyt surowe, mając na uwadze wszystkie okoliczności niniejszej sprawy.

Zważywszy bowiem z jednej strony, mimo wszystko, ograniczony ładunek społecznej szkodliwości, niewątpliwie przy tym nagannego, inkryminowanego zachowania obwinionego, a jednocześnie uwzględniając postawę obwinionego, wskazującą na wyjątkowy i mimo wszystko odosobniony w świetle dotychczasowej postawy obwinionego charakter przedmiotowego jego zachowania - orzeczona wyrokiem kara grzywny jawi się jako nadmiernie restrykcyjna, nie odzwierciedlająca rzeczywistego charakteru przedmiotowego zachowania obwinionego, a tym samym kara niewspółmiernie surowa. W efekcie – biorąc również pod uwagę właściwości i warunki osobiste obwinionego, jego trudną sytuację materialną oraz fakt, iż obecnie obwiniony nie prowadzi już gospodarstwa rolnego i nie zajmuje się hodowlą bydła - Sąd Okręgowy uznał, że jego przypadek zasługuje na odstąpienie od wymierzenia kary. Według Sądu Okręgowego samo prowadzenie postępowania sądowego wobec obwinionego jest wystarczające dla osiągnięcia wszystkich celów postępowania. Pozwoli uświadomić obwinionemu, że jego zachowanie było bezprawne i zapobiegnie podobnym jego działaniom w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstąpił od wymierzania obwinionemu W. M. kary. W pozostałej części zaskarżony wyrok Sąd utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił obwinionego od kosztów postępowania za obie instancje albowiem przemawiała za tym jego sytuacja osobista i majątkowa.

O wynagrodzeniu za obronę z urzędu wykonaną w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).